

[Foged.]

til udvalget. I en tabel, der omfatter antallet af børn, som deltager i skolebespisningen, står der:

„Som tabellen viser, har antallet af børn, der har deltaget i skolebespisningen, været svagt faldende.“

Det er også vor opfattelse. Vi fandt, at den var i nogen grad under afvikling, og under hensyn til antallet af børn var der nogle steder et ret stort fald. I denne forbindelse vil vi gerne gøre opmærksom på, at det er oplyst over for os, at kun en eneste landkommune har gjort brug af loven, og derfor er det en ordning, der kun omfatter større bymæssige bebyggelser og hovedstadsområdet.

I andet materiale får vi oplyst,

„at tendensen til omlægning af bespisningsformen til mælk alene er fortsat fra 1958-59 til indeværende bespisningsperiode.“

Man går altså bort fra skolebespisning og mere og mere over til ydelse af mælk, eventuelt med vitamintilskud.

I en af besvarelserne hedder det:

„Tabellen viser endvidere, at ca. 60 pct. af samtlige portioner skolebespisning er uddelt inden for hovedstadsområdet.“

Det er et bevis på, at vor opfattelse af, at det var hovedstaden, der tog langt den største part af beløbene, var rigtig. Vi må derfor i særlig grad anse det for et hovedstads- og storbyproblem, som disse områder selv må betale for løsningen af.

Så har der været nogle besvarelser fra bl. a. sundhedsstyrelsen, som skriver,

„at det vil være helt umuligt at sætte sundhedstilstanden hos børnene i direkte relation til skolebespisningen.“

Videre svarer sundhedsstyrelsen:

„Sundhedsstyrelsen er af den opfattelse, at det ikke vil være muligt på basis af de foreliggende statistiske indberetninger fra skolelærerne at uddrage oplysninger, som afgørende kan bevise skolebespisningens betydning for børnenes sundhedstilstand.“

Den danske Købstadforening skriver i sin besvarelse, at den indgående har drøftet spørgsmålet, men at den står delt med hensyn til besvarelsen. Bestyrelsen ser sig herefter ikke i stand til at udtale sig om spørgsmålet.

De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark svarer,

„at den offentlige skolebespisning spiller en så lille rolle i sognekommunerne, at spørgsmålet ikke har praktisk betydning for De samvirkende Sognerådsforeninger.“

Altså hele materialet konkluderer derhen, at skolebespisningen er under afvikling, og vi har derfor fundet det rimeligt, at kommunerne selv betaler de udgifter, de hermed påfører borgerne. Vi kan derfor ikke tiltræde de foreliggende ændringsforslag, selv om man nu går så langt, at 1 mill. kr. af statens ydelse bliver afviklet. Tilbage bliver alligevel en ydelse fra statens side på 2,5-2,7 mill. kr., og også dette beløb ønsker vi afviklet.

Til slut skal jeg kun sige, at det ændringsforslag, der er stillet af det ærede medlem hr. Aksel Larsen, kan vi ikke tiltræde.

Asgar Jensen: Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Kaj Andresen sagde, at de ændringsforslag, der er stillet, må fortolkes som imødekommenhed over for vore synspunkter — spørgsmålet er bare, om man er imødekommende nok — og dette må sige os, at vi har været inde på en rigtig tankegang, som regeringen og flertallet i princippet har kunnet følge et stykke vej. Vi synes bare, at man skulle have taget skridtet fuldt ud, når man nu var inde på denne linje.

Ændringsforslag nr. 1, hvorefter forslaget til en ny affattelse af forso. lovens § 287 udgår og der i stedet foretages en ændring i § 286, går i realiteten ud på, at de børn, der henvises til skolebespisning som underernærede, skal kommunen sørge for i alle tilfælde, også i de tilfælde, hvor forældrene selv har råd dertil. Der kan vel